

JONAS HELLMAN & ANDERS HULTIN:

Välkommen hem, Carl Bildt!

Snart är Bildt tillbaka. I orden ligger inte så litet av förhoppningar bland borgerliga personer; Bildt måste hem och bringa ordning i borgerligheten, ta täten i debatten och ge oppositionen den tyngd och auktoritet den saknat alltsedan Bildt stationerade sig i Bosnien.

Och han är snart tillbaka, om man får tro honom själv. Tillbaka till svensk politik och rollen som oppositionsledare och statsministerkandidat i valet 1998.

Men vad är det för ett Sverige han återvänder till? Och vilka politiska utmaningar och problem väntar här hemma?

Bilden av Sverige våren 1997 är långtifrån entydig. Å ena sidan tycks den mörk, på gränsen till hopplös. När Göran Persson för någon månad sedan i en partiledardebatt utlovade 10 nya "friska" miljarder och när

regeringen, tillsammans med centern och vänstern, av snävt partitaktiska skäl beslutade att inleda avvecklingen av hälften av Sveriges energiproduktion, så ger det en illustrativ bild av hopplösheten. Återigen sätts den offentliga utgiftskarusellen igång och återigen visar det sig att de politiska partier som styr inte förmår handla på ett långsiktigt och ansvarsfullt sätt.

Men bilden av Sverige är som sagt inte entydig.

Bortom partipolitiken växer ändå insikten bland alltfler om hur de grundläggande problemen är besakfada. Få tror på allvar att skattehöjningar, AMS-åtgärder och ökade offentliga utgifter är hållbara och långsiktiga lösningar. Insikten om företagandets betydelse för att skapa nya, riktiga jobb intar trots allt en framträdande roll i den allmänna debatten, till skillnad från tidigare. Att förändringar av arbetsrätten finns

på dagordningen över åtgärder för att minska arbetslösheten vittnar också om betydelsefulla förändringar i det politiska landskapet.

Att socialdemokratin därtill är djupt sargad och dras med besvärliga interna stridigheter och att förtroendet för regeringen bland väljarna är rekordlågt skapar ett självklart utrymme för ett politiskt alternativ att vinna mark. I politikens huvudfråga, arbetslösheten och företagandet, står Göran Persson tomhänt och villrådig och tvingas utstå en växande svekdebatt. I skenet av den socialdemokratiska regeringen framstår faktiskt borgerligheten som den politiska kraft som har både insikterna och förmågan att på allvar bekämpa arbetslösheten och få fart på företagandet. Carl Bildt framstår, ännu mer än tidigare, som den politiker som kan ta ledningen för en sådan politik.

Välkommen hem, Carl Bildt.